

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U0-19080402_1)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Belysningsvæsen i Almindelighed

Belysningsvæsen/Elektricitetsværket (Anlæg og Drift)

Belysningsvæsen/Elektrisk Lys

Foreninger

Foreninger/Haandværkerforening

Foreninger/Handelsforeninger

Uddrag fra byrådsmødet den 2. april 1908 - side 9

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U0-19080402_1)

Udenfor Dagsordenen meddelte Mikael Johansen, at Foreningen for Handel, Haandværk og Industri den 10. Oktober 1907 havde indsendt Andragende til Byraadet om at faa udbrugte elektriske Lamper erstattet af Elektricitetsværket, og at Foreningen endnu 6 Maaneder senere intet Svar havde faaet. Hvor Skylden laa, vidste han ikke; men han syntes, at Andragerne dog var berettigede til at forvente et Svar. Kravet om at faa Lamperne erstattet syntes meget rimeligt, og det var da ogsaa flere Gange stillet i Udsigt, at man her vilde indføre en lignende Ordning, som den de havde i København. For Byen kunde det ikke koste meget, men for den enkelte Forretning, der brugte mange Lamper, vilde det dog spille en Rolle. Idet han udtalte sin Tilslutning til det i Andragendet rejste Krav, bad han om en Udtalelse om, hvorfor Andragerne endnu intet Svar havde faaet.

Vestesen oplyste, at Belysningsudvalget forlængst havde taget Stilling til Sagen og foreslog

Byraadet ikke at imødekomme Andragerne. Fra Belysningsudvalget var Sagen sammen med Belysningsvæsenets Budget sendt til Budgetudvalget, og da Budgetbehandlingen først nylig var afsluttet, var det ikke saa underligt, at der endnu ikke var afgaaet noget Svar. Grunden til Udvalgets Stilling til Sagen var, at det i Øjeblikket var umuligt at vejlede Byraadet i, hvad en Ordning som den omtalte vilde medføre. Lamperne befandt sig nemlig for Tiden i en betydelig Udvikling, og der skete stadig nye Opfindelser, der tog alle mulige Arter af Materiale i Anvendelse. Der fremkom derfor den ene Lampe efter den anden, som, skønt de var ret dyre, lokkede ved at love en betydelig Nedgang i Energiforbruget. At de brugte betydelig mindre Strøm end de edisonske Lamper var rigtignok, men de var dyre, og man kendte ikke deres Levedygtighed. Hvis man derfor vilde anbringe en Kapital i Lamper, stod man usikker over for, hvilken Lampe man skulde anskaffe, og der vilde løbes en Risiko, som Udvalget ikke paa nogen Maade kunde anbefale Byraadet at gaa med til. Som Forholdene nu var, maatte det absolut fraraades, at en By satte Midler i Lamper; i København havde man vel gjort dette, men det kunde være, at man allerede havde fortrudt det. Maaske vilde det at forny kasserede Lamper ej heller være den rigtige Maade at hjælpe Forbrugerne paa, da Interessen for Lampernes Behandling derved nok noget kunde svækkes. Udvalget havde derfor forsøgt at finde andre Veje og var nu i Begreb med at foreslaa Lempelser med Hensyn til Maalerlejen.

Samuelson kunde give Hr. Mikael Johansen Ret i, at det var uhøfligt ikke at svare, men Grunden var jo nu oplyst, Han vilde advare Byraadet mod nogen Sinde at gaa med til at erstatte de udbrugte Lamper, da det var uberegneligt, hvad en saadan Ordning kunde medføre. Saa maatte man dog hellere nedsætte Prisen for Elektricitet, men paa det nuværende Tidspunkt, da Budgettet var lagt med den nugældende Pris som Grundlag, vilde dette dog være i høj Grad vanskeligt. I København havde man sikkert bitterlig fortrudt den der indførte Ordning med Lamperne.

Mikael Johansen havde før paataalt, at adskillige Andragender ikke kom for Byraadet, men blev i Udvalgene, og vilde henstille, at alle Andragender for Fremtiden, inden de sendtes til Udvalgene, først blev forelagt Byraadet. Det var nok rigtigt som af Hr. Vestesen fremhævet, at det kunde blive farligt at erstatte de udbrugte Lamper, men da der i Forfjor var Forespørgsel om at sætte Elektricitetsprisen ned, blev der svaret nej, men samtidig antydet, at en Lempelse mulig kunde komme til at gaa i Retning af gratis Lamper. Andragerne vilde dog sikkert hellere have Nedsættelse af selve Prisen.

Lottrup indrømmede, at man havde stillet gratis Lamper i Udsigt, men da der senere var fremkommet saa mange nye Lamper, vilde en saadan Ordning være ganske urimelig.

Formanden hævde, at det i mange Tilfælde var nødvendigt at sende Andragenderne direkte til Udvalgene, og vilde ikke binde sig til altid først at lade dem komme til Behandling i Byraadet, da Diskussionen derved vilde faa et vel løst Grundlag. At nærværende Andragende endnu var ubesvaret laa for en Del i, at det var indkommet paa en uheldig Tid. For de Sager, der skulde med ved Budgetbehandlingen, kunde der selvfølgelig ikke ventes Svar, inden denne var forbi.

Jakob Jensen mente, at det vilde blive nogle skrækkelige Byraadsmøder, hvis Hr. Mikael Johansens Forslag skulde følges.

Mikael Johansen troede ikke, det vilde være uoverkommeligt for Byraadet at behandle Andragenderne, inden de gik i Udvalg. Maaske var det undertiden gavnligt, at Andragenderne først gik til Udvalgene, men det kunde ogsaa nok undertiden være gavnligt, om de først kom i Byraadet, og det var kedeligt for Raadets Medlemmer at blive spurgt om Sager, de slet intet havde hørt til. Angaaende Hr. Jakob Jensens Bemærkning skulde han sige, at Hr. Jakob Jensen aldeles ikke kunde fornærme ham,

Formanden syntes, at Hr. Mikael Johansen let kunde faa Lejlighed til at spørge ham, hvis der var noget Byraadet vedrørende, han ønskede Oplysninger om.

Nørgaard vilde anse det for den naturligste Fremgangsmaade, at man henvendte sig til Byraadskontoret, hvis der var noget, man ønskede Besked paa. Den Maade, her var anvendt, smagte lidt af Ubehagelighed.

8. Müller havde ved at færdes i den nordlige Del af Byen set, at der paa Trekanten, hvor Christian den Niendes Børnehjem skulde ligge, rejste sig en stor Bygning. Han vilde spørge, om der foruden denne Bygning nu ogsaa kunde blive Plads til Børnehjemmet.

Formanden fandt Formen for Hr. Müllers Forespørgsel meget tiltalende, men det var ham ubegribeligt, at Hr. Müller kunde være uvidende om, hvilken Bygning det var, der var rejst, for Sagen havde dog foreligget flere Gange i Byraadet. Hr. Müller maatte vel saa ikke have fulgt rigtig med.

Müller maatte spørge, om det da var selve Børnehjemmet, der var rejst, for hvis det var det, maatte han sige, at det vilde have været meget behageligt for Byraadet at have faaet Underretning om, naar Bygningen skulde rejses.

Mikael Johansen mindede om, at adskillige af Bidragene til Børnehjemmet var givet med det Forbehold, at Hjemmet skulde være en selvejende Institution, men endnu var det ikke afgjort, hvorledes Hjemmet skulde drives. Den Sag burde snarest endelig ordnes, men maaske var der nedsat et Udvalg; hvem dette bestod af stod vist ikke klart for alle.

Formanden oplyste, at han efter Arkitektens Henstilling var gaaet med til at give Arbejderne *et lille Gratiale i Stedet for et Gilde. Senere havde han faaet at vide, at der alligevel var holdt et mindre Gilde. Forøvrigt syntes han ikke, der var nogen Grund til at gøre et Nummer ud af den Sag. Udvalget bestod af de Herrer Nørgaard, Filtenborg, Sabroe, Jul. Andersen og Taleren.

